

20 czerwca 1931 r.

B61f 17/22

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13609.

Kl. 20 d 18

Eisen- und Stahlwerk Walter Peyinghaus
(Egge, Niemcy).

Dwudzielna maźnica o smarowaniu górnym, umieszczona z wewnętrznej strony koła pojazdu.

Zgłoszono 3 czerwca 1929 r.

Udzielono 20 kwietnia 1931 r.

Pierwszeństwo: 19 czerwca 1928 r. (Niemcy).

Znana dotychczas konstrukcja maźnic o smarowaniu górnym z rozpryskiwaniem smaru dostosowana była wyłącznie do pojazdów kolejowych względnie tramwajowych z maźnicami, umieszczonemi z zewnętrznej strony kół, przyczem montaż pozwalał na zastosowanie zamkniętej maźnicy, obciążanej z reguły od góry, wskutek czego obciążenie działało bezpośrednio na górną część maźnicy i na panewkę.

W parowozach z maźnicami, umieszczonemi z wewnętrznej strony kół, i z reguły na dole umieszczonemi wieszakami resorowemi, które pozwalają na przeniesienie ciężaru z dolnej opaski resorowej na górną panewkę, powstaje przy projek-

towaniu maźnicy o górnym smarowaniu specjalne zadanie, wymagające podziału korpusu maźnicy na dwie części w poziomej płaszczyźnie środkowej ze względów montażowych, jak również — zupełnie pewnego uszczelnienia obydwóch części maźnicy ze względu na uniknięcie większych strat smaru, powodowanych zwiększonym jego obiegiem, oraz — przeniesienia ciężaru z dolnego wieszaka resorowego na górną panewkę najprostszemi środkami, któreby nie zwiększały znacznie ciężaru parowozu, zwłaszcza że konstrukcja maźnicy o smarowaniu górnym i bez tego jest cięższa od normalnej o smarowaniu zapomocą knota i poduszki smarnej.

Przy rozwiązywaniu tego zagadnienia sprawa przeniesienia ciężaru na dolną część maźnicy budziła wątpliwości, ponieważ zachodziła obawa nieszczelności samej maźnicy. Zaniechany został również pomysł objęcia całej maźnicy konstrukcją kabłąkową ze względu na ograniczone miejsce i ciężar parowozu, jako też i na prostotę wykonania. Wynalazek rozwiązuje zagadnienie w ten sposób, że przedłuża się górną część maźnicy widełkowato ku dołowi i rozwidleniem tem obejmuje jej dolną część, aby górna część maźnicy przejęła na siebie ciężar bezpośrednio na końcach widełek, a mimo to, aby listwa, uszczelniająca obydwie części, nie została przerwana w miejscu wystawiania rozwidlonych nóżek.

Rysunki uwidoczniają rozwiązanie zagadnienia. Fig. 1 przedstawia widok i przekrój poprzeczny przez środek maźnicy, jeżeli patrzeć od koła ku środkowi parowozu, fig. 2 — przekrój podłużny maźnicy wzdłuż jej pionowej płaszczyzny środkowej, a fig. 3 — przekrój podłużny wzdłuż jej poziomej płaszczyzny środkowej.

Na figurach tych a oznacza czop osi, b — górną część maźnicy, c — dolną jej część, d_1 i d_2 — nóżki rozwidlenia, e — otwory do umieszczenia wieszaka resorowego, f — listwę uszczelniającą, umieszczoną między obydwoma częściami maźnicy i uwydatnioną zapomocą kreskowania, a g — szczęki, prowadzące maźnicę w ostojnicy parowozu.

Nóżki d_1 i d_2 rozwidlenia przenoszą ciężar, złożony na nie u dołu w otworach

e przez sworzeń wieszaka resorowego, bezpośrednio na górną część b maźnicy, a stąd — na panewkę, wskutek czego ciężar ten nie wpływa wcale na obciążenie dolnej części c i połączenia kryzowego, mającego zapewnić zamknięcie nieprzepuszczające smaru, a w szczególności nie przerywa pierścieniowej listwy uszczelniającej f , znajdującej się między obydwoma częściami maźnicy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Dwudzielna maźnica o smarowaniu górnem, umieszczona z wewnętrznej strony koła pojazdu, z dolnem zawieszeniem resorów, podzielona w poziomej płaszczyźnie środkowej osi i składająca się z części górnej i dolnej, ześrubowanych ze sobą zapomocą połączenia kryzowego tak, aby nie przepuszczały smaru, w szczególności zaś nadająca się do parowozów, znamienna tem, że górna część (b) maźnicy obejmuje dolną (c) widełkowato dwiema nóżkami (d_1 , d_2), o których końce zaczepia się sworzeń wieszaka resorowego.

2. Dwudzielna maźnica według zastrz. 1, znamienna tem, że górna jej część oraz dolna uszczelnione są wzajemnie zapomocą listwy o kształcie zamkniętego pierścienia (f), który nie zostaje przerywany nawet w miejscach wystawiania nóżek (d_1 , d_2).

Eisen- und Stahlwerk
Walter Peyinghaus.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

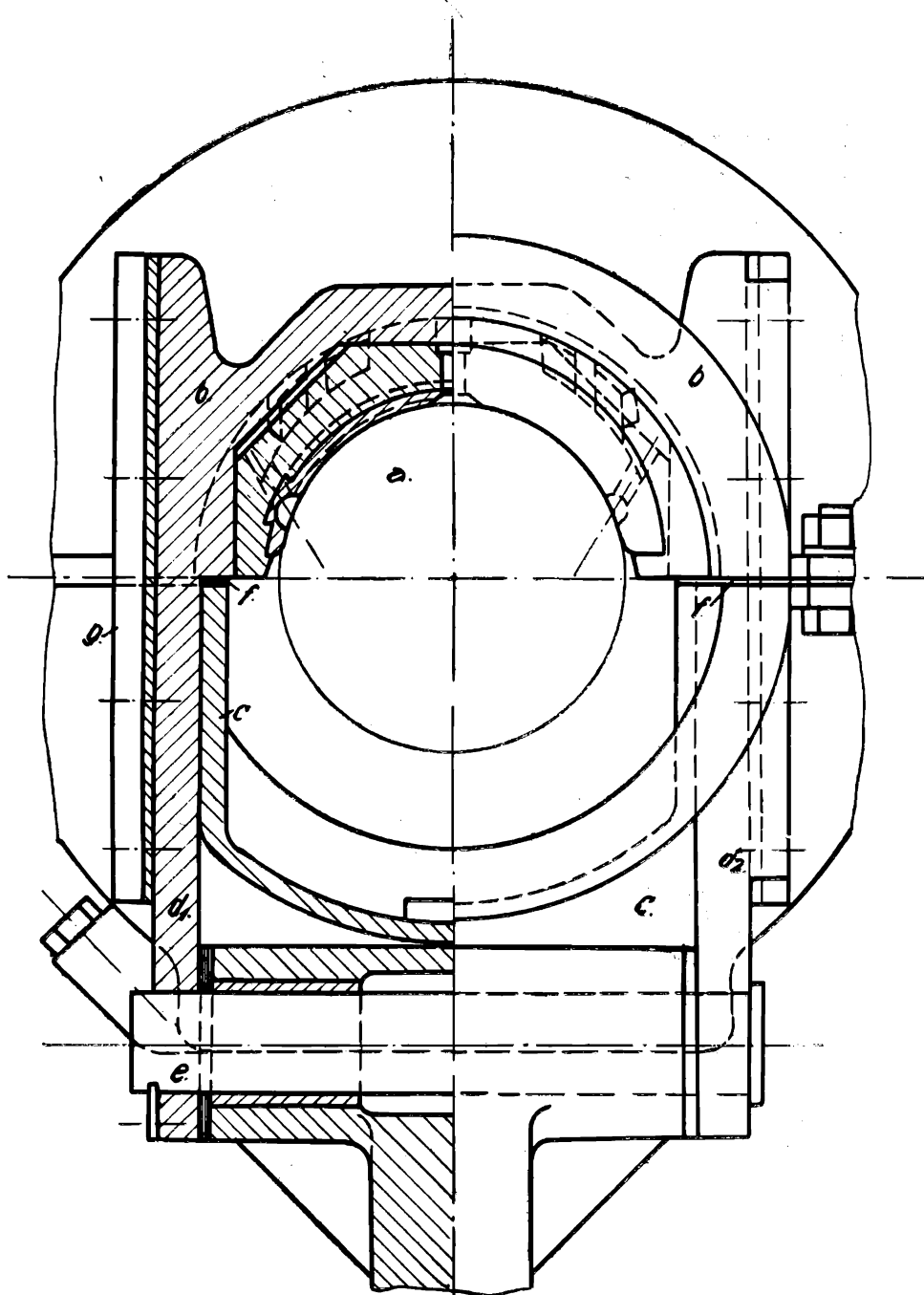


Fig. 1.

